

г) *Чръноризецъ Храбръ*, отъ кого-то до насъ е дошло твърдѣ занимателно списаніе за Славенски-тъ писмена: *Сказаніе, како състави св. Кирилъ Словеномъ писмена прошиву языку*. Храбръ е живѣлъ такожде во време-то на царя Симеона, както се види отъ слѣдни-тъ му думи: „свѣтѣи Константинъ Философъ нарицаемъ Кирилъ, тѣ писмена сътвори книги прѣложи. Сѣтъ бо яще живи иже сѣтъ видѣли нхъ.“

д) Нѣка да споменемъ и царя Симеона подъ просвещенно-то покровителство на кого-то сѣ се находили тѣзи съвременни нему дѣятели въ вертоградъ-тъ на Българско-то христіанско и въобще книжно просвѣщеніе. *Симеонъ*, който царува отъ 888 до 927, е названъ *Великій*; защо-то, казва Шафарикъ, „той си е свилъ „неувядаеми вѣнци не само на бойно-то поле противъ „врагове-тъ на неговъ-тъ народъ и на власть-та му, но „такожде и на тихо-то и мирно поле на наука-та, гдѣ-то „се е старалъ за просвѣщеніе-то на духъ-тъ и за образование-то на сръдце-то и на мысль-та.“ — Симеонъ на млади години е былъ пратенъ въ Константинополь, гдѣ-то се е обучвалъ на всички-тъ свѣтски и духовни науки. Единъ неговъ съвременникъ свидѣтелствова, че той тамъ е изучилъ и риторика-та на Демостена и логика-та на Аристотеля. ⁷⁾ Отъ царя Симеона сѣ остали сто и тридесетъ и шесть слова отъ Іоанна златоустаго съ нѣкои добавленія, тѣ сѣ называхъ съ едно име *златоуструй*. Имаме още единъ изборникъ преведенъ отъ Гръцки за царя Симеона; въ него освѣнъ нѣколко богословски списанія намирате и нѣколко философски, риторически и исторически. ⁸⁾

⁷⁾ Etenim Symeonem ἡμιγραφον idest Semigraecum esse aiebant, eo quod a pueritia Byzantii Demostenis rhetoricam Aristotelisque Syllogismos didicerit. Liutpr. I. III. c. 8. — Rozkwet. — Шафарика.

⁸⁾ За този изборникъ по-напрѣди сѣ мыслили да е былъ